

Předávání nemocných.

§ 44.

Mimo přijímací obvod ústavu příslušní moravští, jakož i všichni na Moravu nepřislušní ošetřovanci ústavu budtež, jakmile to jejich stav připouští, se svolením zemského výboru převezeni do příslušného ústavu choromyslných své vlasti. Ředitelství ústavu jest povinno zaslati spolu opis chorobopisu a oznámiti všechna zákonitá data, týkající se nemocného, onomu ústavu, do něhož se nemocný převáží. Zamýšlené převezení budiž včas oznámeno příslušníkům nemocného.

Útěk.

§ 45.

Prchne-li některý nemocný z ústavu, třeba ihned se starati o jeho dopadení, dále oznámiti jeho útěk na příslušném místě a k oznámení tomu připojiti podrobný popis osoby a šatstva (nejlépe přiložiti fotografii).

Byl-li uprchlík během 14 dnů po svém útěku do ústavu zpět přiveden, tu netřeba k jeho opětnému přijetí žádných průkazů; po uplynutí této doby pokládá se případ ten za nové přijetí.

Propouštění.

§ 46.

Nemocného propouští z ústavu jedině ředitel, po případě jeho zástupce. Primární lékaři činí mu v tom směru odůvodněné návrhy. Uzdraví-li se nemocný, má ředitel ihned zaříditi, aby ošetřovanec ten propuštěn a v případě potřeby odebrán byl.

Rovněž jest propustiti z ústavu ošetřovance jako zdravého, byl-li vzdor lékařskému vysvědčení, na jehož základě byl internován, v ústavu shledán nade vši pochybnost duševně zdravým, neb také, když na základě dobrozdání soudních lékařů bylo zbavení svéprávnosti ošetřovance právoplatným soudním usnesením odepráno, aneb když vyslovené již zbavení svéprávnosti právoplatným soudním usnesením opět zrušeno bylo.

Dobrovolně do ústavu vstoupivší nemocní nesmějí v ústavu proti své vůli — vyjmouc případ v § 31. vzpomenutý — zadržáni býti.

Propuštění těchto nemocných třeba oznámiti do 24 hodin politickému úřadu.